

liko število grehov. Izaija 58, 9-10. Ako (sojim vjetim bratam) železje snameš, in jenjaš soj perst stegovati (žugati) in govoriti, kar ni dobro; ako lačnimu soje sercé izliješ (to je, kej podeliš, kar ti sam rad imaš) in kopernečiga nasitiš: bo tebi v tami luč zasvetila, in toja tãma bo kakor pol-dan. Enako Izai. 58, 6-7; 1, 16-18. i. t. d.

(Dalje sledí.)

Spominki na Gorensko.

(Dalje.)

Od Krajncov se ne more rêči, de svojo domovino preveč hvalijo in povzdigujejo, marveč bi se jim po pravici očitati môglo, de si za razglašenje lepe Krajnske dežele premalo prizadevajo. Koliko popisov, koliko silne hvale pride od družih deželá na svitlo, ki se gorenski strani naše domovine še clo primerjati ne smejo! — mi pa, ki imamo Bled, Bohinj, Savíco, Ipavo in še toliko drugih lepih krajev na Gorenškem in Dolenskim — mi smo tihi in spimo! Ni čuda tedej, de je naša dežela, le od nekterih natoroslovcev po vrednosti spoštovana, sploh pa le malo znana; ni čuda tedej, de veliko Nemcov misli, de je krajnska dežela na Koroškem, in de je unidan neki ogerski časopis (Ungar) našo Postojno na Tirolsko postavil!!!

Take in enake misli so mi po glavi šle, ko sim se poleg Jezera sprehajal, vès zamaknjen v lepoto tega rajskiga kraja. Bled pa ni le zdravim kraj veselja, temuč je tudi vsim bolehnim, razun tistim, ki na pljučni jetiki hirajo, zdravja vír. Vi, ki ste omamljeni od prevelikiga napenjanja svojiga duha ali trupla, ali ki ste oslabljeni po dolgih boleznih, namest de zdravil iz lekarij (apotek) išete, pojte za kake 4 ali 6 tednov v Bled, in okrepčali se boste na duhu in telesu, če je le še iskrica moči življenja v vas! Starši, ki imate bolehe, klaverne otroke, polne bezgavk in želv (Skrophel), tù sèm jih perpelíte revčike, in vidili boste, de jih bo prečisti Blejski zrak, poln kislica, in pa bistra studenčnica bolj oživila in ozdravila, kot deset bokalov čokoviga (štokševiga) olja. Poglejte Gorenca — kakošin korenjak de je! gotovo ne od vína, pa tudi od mesenih jedíl ne — ampak od čistiga zraka in bistre vode, ki mu ju mati natora od mladih nog vsaki dan delí. Poglej Gorenko — kakó čversta de je! Že Valvozor je v letu 1689 v 2. delu svojih preslavnih bukev (Ehres Herzogthums Krain), ki so edini popolni popis naše domovine, od Blejk pripovedoval, de so nar boljši dojíce (ame), in de kdor dojíce potrebuje, jo nar rajši iz Bleda vzame, in de je Stvarnik Gorencam nar boljši lekarijo podaril v prečistim zdraku in nar zdravši vinski hram v skalovje postavil, iz kteriga izvirajo bistri studenci.

Zdej, kar sta gospoda Malnar in Majer tako lepo in prostorno hišo tukej sozidala, kar je tudi Petranka svojo gostivnico povikšala in kar je tudi kramar Jernaj nektore izbice za popotne napravil, je na Mlinu že staniš dovelj za veliko družín. — Malnar in Majer sta tudi pod svojo gostivnico napravila kopvo v jezeru tistim, ki se hočejo brez skerbi in nevarnosti v njem kopati. Blejskim topljícám pa — ki niso v preveč dobrim stanu — ne moremó nobene posebne zdravilne moči pripisati, kër po razsodbi slavniga Hacqueta, ki je vodó teh topljíc po kemijsko na tanjko skusil, nimajo ne toplicam primerjene gorkote (imajo le 18 ½ stopnic), pa tudi nobene posebne zdravilne reči v sebi. V starih časih so bile te topljíce, kakor Valvazor pripoveduje, zlo obrajtane in od bolnih tako pogostama obiskovane, de nekdanji oskerbnik Blejskiga gradu, „Weid-

mansdorf“ po imenu, ni imel mirú in pokoja od nadležnih kopelnikov, ki so vseskozi k njemu hodili, de jih je mogel pasti in napivati. Teh nadležnikov se znebiti, je dal imenovani oskerbnik graben skopati in jezero v vrelee napeljati in jih potopiti; in takó je bilo konec topljíc. Kdor pa vé, de sedanji topljični studenci precej visoko nad jezeram izvirajo, ne bo verjel, de bi ta Valvazorjeva pripovedka resnična bila; ali pa so morebiti nekdanje topljíce na drugim kraji bile? — To pa nič ne déne, kër v Bledu ni ravno treba topljíc; je družih zdravilnih reči dovelj.

Mi vzamemo zdaj slovó od Jezera in predinj se v Bohinj podamo, pristavimo še serčno vošilo, de bi kak rodoljubi pisatelj delo na se vzel in to Gorensko stran z Bohinam in Savíco vred v nemških bukvicah z ličnim obrazam teh krajev popisal in po vrednosti razglasil! Napovedane so nam že take bukvice, ki jih naš visoko spoštovani domorodni pisatelj, gosp. Kosta piše; de bi pač v slavo naše domovine deleč po svetu okoli prišle! (Konec sledí.)

Letina v Banatu.

Dopis iz Siske nam tole oznani: „Ravno pridem iz Banata, in kër vém, de bi radi zvedli, kakó letina tukej kaže, Vam povém, de bi nihče ne verjel, ki se ni kakor jez sam prepričal, de v Banatu, ki je od nekdej že blagodarjena žitna dežela, ljudjé lakote merjó, kakor v letu 1817. — Letašnja letina se pa silno dobra kaže; pšenica bo — kakor zdej stojí — veliko lepši kakor lani in je bo tudi trikrat več. Pohlevni dež je vso jarino tako oživil, de se sme sploh obilniga pridelka pričakovati. Samo ogeršice bo malo. — Pšenična cena je jela padati; kibla pšenice (to je 2 vagana ali mecna) je nazaj šla od 32 gold. slabiga denarja na 28 gold., kibla turšice pa od 23 na 18 gold.

Žalostna prigodba.

19. in 20. dan pretečeniga mesca je v 16 soseskah Ormoške in še dveh komisij na Štajarskim toča nograđe in njive popolnoma pokončala.

Popravik.

V poslednjim listu Novic na 104. strani, v 15. versti od spodej namest jih béri ju; v „opombi“ poprejšnjiga lista pa namest eno reč béri ene reči. Taki in enaki natisni pogreški, kterih popravljati skorej treba ni, izvirajo od náglíce, ktera nas vedno derví, dostikrat pa tudi od perviga, s kertačami napravljeniga, tedej semtertje zamazaniga natisa. Tisti, ki je že sam kterikrat kake bukve na svitlo dal, že vé, če se kak sostavek od več bravcov tudi petkrat prebère, de lahko še kak pogrešek ostane; kdor pa je imel celó s kakim časopisam opraviiti, bo naše težave še lože presodil; tù se pač zamore reči: sila kola lomi. Tudi nam bi bil čist natis nar ljubši natis. Taciga časopisa pa dosihmal še na svetu ni.

Vredništvo.

Današnjimu listu je perdjan 12. dokladni list — in pa štirnajsti del kemíje.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	3. Maliga serpana.		28. Rožniga cveta.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	3	11	3	15
1 » » banaške....	3	9	3	15
1 » Turšice.....	2	9	2	11
1 » Soršice.....	2	42	—	—
1 » Rěži.....	2	32	2	30
1 » Ječmena.....	1	45	1	55
1 » Prosa.....	1	53	1	56
1 » Ajde.....	1	53	1	46
1 » Ovsa.....	1	4	1	7

Vrednik Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.